

УДК 658.0

СУЧАСНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ

Студент Д.К. Бугай, гр. БП-13

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Можливості, тривалість, конкретні шляхи переходу національної економіки до інноваційної моделі розвитку залежать від наявного у країні інноваційного потенціалу, зокрема: мережі наукових організацій; насиченості економіки науковими кадрами та освіченості робочої сили; обсягів фінансування наукової і науково-технічної діяльності; рівня інноваційної активності промислових підприємств та динаміки виробництва інноваційної продукції; наявності платоспроможного попиту на інноваційну продукцію.

Рейтинг ефективності інноваційних систем 2016 року [1].

Країна	Регіон	Місце у рейтингу	Показник глобального інноваційного індексу
ЛІДЕРИ			
Швейцарська Конфедерація	Європа	1	66,59
Швеція	Європа	2	61,36
Великобританія	Європа	3	61,25
США	Північна Америка	4	61,40
Японія	Східна Азія	16	54,52
Країни, що відповідають рівню розвитку України			
Естонія	Європа	24	51,73
Латвія	Європа	34	44,33
Словацька Республіка	Європа	37	41,70
Болгарія	Європа	38	41,42
Польща	Європа	39	40,22
Російська Федерація	Європа	43	38,50
Молдавська Республіка	Європа	46	38,39
Україна	Європа	56	35,72
Казахстан	Євразія	75	35,51
Республіка Білорусь	Європа	79	30,39

В Україні діють наступні фактори зниження інноваційного розвитку[1]: Соціальні проблеми пов'язані із воєнними діями в Зоні АТО; недостатній рівень фінансування інноваційного підприємництва; невиконання норм законів,

які встановлюють пільговий режим оподаткування підприємств інноваційного сектору у зв'язку із недоопрацюванням механізму надання податкових пільг; низький рівень (2,5%) державного фінансування інноваційних підприємств.; фрагментарний характер інноваційної політики; структурна деформація інноваційної діяльності підприємств; відсутність економічного державного заохочення для підприємств із інноваційною складовою; зменшення інноваційної ємності внутрішнього ринку; низький рівень конкурентоспроможності національного інноваційного продукту; орієнтація уряду на підтримку інноваційного розвитку великих підприємств стратегічного напрямку (авіабудування, хімічна галузь, космічне ракетобудування, машинобудування); відсутність інноваційної інфраструктури; зниження рівня наукового потенціалу; зменшення кількості науково-технічних спеціалістів; відсутність необхідного рівня державного фінансування НДДКР.

Література:

1. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності/ Н.В. Кулак// Молодой ученый – 2016.- №29 (133).
2. Ілляшенко С. М. Інноваційний менеджмент: підручник. / С. М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2010. – 334 с.
3. Казаков В.В. Организационно-финансовый механизм формирования и реализации инновационной политики экономических систем капитала [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sun.tsu.ru/mminfo/000063105/363/image/363-157.pdf>.

УДК 340.0

ПРАВОВА СВІДОМІСТЬ У ПРОСТОРИ ТА ЧАСІ

Студент Д.К. Бугай, гр. БП-13

студент І.Ф. Гненюк гр. БП-2-16

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Стан розвитку правової свідомості та правової культури суспільства є умовою формування громадянського суспільства. Рівень правової культури є базисом верховенства правового закону в суспільстві.

Правова свідомість має головну роль у механізмі реального правового впливу на соціальні відносини.

Так, сім'я романо-германських правових систем виникла у Європі, Становлення європейської традиції права і правової свідомості проходило під впливом християнства.

сучасні світові цінності – рівність, толерантність і свобода вийшли із християнської релігії і